

Katarzyna Stępień

doktorantka, Krakowska Akademia im. Andrzeja Frycza Modrzewskiego

**Nagroda wypłacana sportowcowi,
a składnik majątku małżonków.
Glosa do wyroku Sądu Najwyższego
z dnia 23 maja 2013 r., I CSK 515/12¹**

„Nagroda wypłacona sportowcowi w ramach tzw. umowy sponsorskiej za zdobycie medalu olimpijskiego stanowi jego majątek osobisty”².

I. Glosowany wyrok zapadł w toku sprawy o zapłatę między powodem Robertem K. a pozwaną Agnieszką K. Konfliktową kwestią stały się nagrody otrzymane przez powoda z Komitetu Olimpijskiego oraz przedsiębiorstwa „R.I.”, kolejno 80.000 dolarów amerykańskich i 300.000 zł. Sąd Najwyższy przeprowadził analizę sytuacji poprzez dokonanie ustaleń czy otrzymane przez powoda nagrody stanowią majątek osobisty powoda czy majątek wspólny małżonków, który miałby ulec podziałowi w wyniku przeprowadzenia postępowania o jego podział. Strony 28 lutego 2009 r. zawarły porozumienie oraz 22 kwietnia 2009 r. umowę majątkową małżeńską w formie aktu notarialnego, w których dokonały pewnych ustaleń i oświadczeń dotyczących majątku.

Poniżej zostanie przedstawiona szczegółowa analiza postępowania między małżonkami, która doprowadziła do oceny orzeczeń wydanych przez Sady I i II instancji oraz Sądu Najwyższego.

II. Sąd Okręgowy w Warszawie wyrokiem z dnia 13 lipca 2011 r. zasądził od pozwanej Agnieszki K. na rzecz powoda Roberta K. kwotę 120.000 zł – sta-

¹ LEX nr 1353368, OSNC 2014/2/17, OSP 2014/3/29, OSP 2014/12/118, Biul.SN 2013/7/16, M. Prawny 2014/3/145-146, Dz.U.2015.2082: art. 33, pkt 8.

² OSNC 2014/2/17, OSP 2014/3/29, OSP 2014/12/118, Biul.SN 2013/7/16, M. Prawny 2014/3/145-146, Dz.U.2015.2082: art. 33, pkt 8.

nowiącą wartość spornych certyfikatów depozytowych zakupionych z nagród pieniężnych otrzymanych przez powoda, z ustawowymi odsetkami od dnia 31 sierpnia 2010 r. do dnia zapłaty oraz oddalił powództwo w pozostałej części.

Na skutek apelacji pozwanej Sąd Apelacyjny w Warszawie, wyrokiem z dnia 3 kwietnia 2012 r., zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że oddalił powództwo do kwoty 60.000 zł, czyli co do połowy dochodzonej przez powoda kwoty z ustawowymi odsetkami.

Wyrok Sądu Apelacyjnego powód zaskarżył skargą kasacyjną.

Sąd Najwyższy po rozpoznaniu skargi kasacyjnej powoda od wyroku Sądu Apelacyjnego uchylił zaskarżony wyrok, oddalił apelację oraz zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 3.600 zł tytułem kosztów postępowania apelacyjnego i kwotę 2.700 zł tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.

III. Sąd Okręgowy przyjął, że nagrody otrzymane przez powoda nie stanowią majątku wspólnego, a należy je potraktować jako osobiste osiągnięcie określonego wyniku sportowego, stąd też otrzymane nagrody należy uznać za część jego majątku osobistego. Tak samo, zdaniem Sądu, sytuacja wygląda w przypadku otrzymania nagród od Polskiego Komitetu Olimpijskiego w łącznej kwocie 300.000 zł, jak i przedsiębiorstwa „R.I.” w wysokości 80.000 dolarów amerykańskich. Są to przedmioty majątkowe, o których mowa w art. 33 pkt. 8 k.r.o. Obie nagrody powinny więc zostać zakwalifikowane jednakowo jako część majątku osobistego powoda.

Sąd Okręgowy dokonał również ustaleń, że w czasie kariery sportowej powód otrzymywał od Polskiego Komitetu Olimpijskiego nagrody za osiągnięcia sportowe: w 1996 r. za jeden medal złoty kwotę 64.000 zł, w 2000 r. za dwa złote medale kwotę 180.000 zł i w 2004 r. za jeden medal złoty kwotę 120.000 zł. Powód był także związany umową sponsorską z przedsiębiorstwem „R.I.”, w ramach której otrzymał kwotę 80.000 dolarów amerykańskich za zdobycie dwóch złotych medali na Igrzyskach Olimpijskich w Sydney w roku 2000. W okresie obowiązywania umowy powód otrzymywał wynagrodzenie podstawowe w wysokości 12.000 dolarów amerykańskich rocznie za reklamowanie wyrobów przedsiębiorstwa „R.I.”, odzież i obuwie sportowe oraz nagrody za osiągnięcia sportowe, zgodnie z załącznikiem do zawartej z przedsiębiorstwem umowy.

Sąd Okręgowy nie podzielił poglądu pozwanej, że nagrody otrzymane przez Roberta K. weszły w skład majątku wspólnego małżonków. Uznał tak dlatego, że przedmiotem umowy sponsorskiej nie było wyłącznie osiągnięcie określonego wyniku sportowego, ale przede wszystkim noszenie i reklamowanie przez powoda, jako sportowca, odzieży przedsiębiorstwa „R.I.”.

Sąd Okręgowy wskazał, że łącząca strony umowa sponsorska była umową wzajemną, odpłatną, obustronnie przysparzającą. Treść umowy jednak, jak wskazał Sąd, nie może pozostawać w oderwaniu od charakteru świadczenia, które miało zostać wypłacone powodowi na wypadek zdobycia określonego miejsca na zawodach sportowych. O ile wypłacenie wynagrodzenia za usługi świadczone przez powoda w postaci reklamowania wyrobów „R.I.” nie było uzależnione od zdobycia medalu lub pobicia rekordu świata, o tyle otrzymanie nagrody wiązało się z osiągnięciem określonego wyniku sportowego.

W ocenie Sądu, powód uzyskał taki wynik, który należy potraktować jako jego osobiste osiągnięcie, a tym samym otrzymaną od przedsiębiorstwa „R.I.” nagrodę należy potraktować jako nagrodę za jego osobiste osiągnięcia. Z tego też powodu, zdaniem Sądu Okręgowego, otrzymane przez Roberta K. „nagrody” od przedsiębiorstwa „R.I.”, w kwocie 80.000 dolarów amerykańskich, oraz nagrody uzyskane od Polskiego Komitetu Olimpijskiego, w łącznej kwocie 300.000 zł, są przedmiotem majątkowym, o jakim mowa w art. 33 pkt. 8 k.r.o.

Orzeczenie Sądu Okręgowego zostało zaskarżone apelacją pozwanej i Sąd Apelacyjny zmienił wyrok przyjmując, że kwotę 80.000 dolarów amerykańskich, wypłaconą Robertowi K. przez przedsiębiorstwo „R.I.”, „należy traktować jako dodatkowe wynagrodzenie”, czyli premię wchodzącą w skład majątku wspólnego małżonków. Sąd przyjął, że jeżeli otrzymane pieniądze znajdujące się początkowo na wspólnym rachunku, traktowane były jako majątek wspólny, to decydująca była wola małżonków o ich uznaniu. Kolejno podniósł i powołał się na zawarte przez strony porozumienie z 28 lutego 2009 r. oraz umowę z 22 kwietnia 2009 r., których celem było rozliczenie majątku wspólnego stron. W porozumieniu z 28 lutego 2009 r. strony oświadczyły, że podział w nim dokonany wyczerpuje w całości składniki majątku wspólnego, jak i to, że zwarte są w nim sporne certyfikaty zakupione z nagród pieniężnych otrzymanych przez powoda. W umowie z 22 kwietnia 2009 r. strony oświadczyły, że zawarcie umowy wyczerpuje w całości ich roszczenia z tytułu wszystkich przedmiotów objętych była wspólnością ustawową, mimo że umowa ta dotyczyła podziału częściowego. W świetle umowy z dnia 22 kwietnia 2009 r., według oceny Sądu, strony mogą dokonać dalszego podziału majątku wspólnego albo w drodze kolejnej umowy w formie aktu notarialnego, albo na drodze sądowej. Powód nie uchylił się od skutków prawnych oświadczenia woli złożonego w porozumieniu. Nie zachodziły również podstawy do stwierdzenia jego nieważności. Z tego względu Sąd Apelacyjny uwzględnił apelację jedynie co do połowy dochodzonej przez powoda kwoty. Sąd Apelacyjny w dwojaki sposób potraktował nagrody wypłacone powodowi przez Polski Komitet Olimpijski i nagrodę wypłaconą przez przedsiębior-

stwo „R.I.”. Nie powinno budzić wątpliwości, że nagrody, premie przyznane przez pracodawcę w uznaniu za pracę są dodatkowym wynagrodzeniem za ponadstandardową pracę i jej wyniki. Takie dodatkowe świadczenia pobrane przez małżonka w ramach stosunku pracy lub innej działalności zarobkowej zasilają zatem, w ustroju wspólności ustawowej fundusz majątku wspólnego nagrodzonego i jego małżonka (art. 31 § 2 pkt. 1 k.r.o.). W obecnym stanie należy odnieść się do osiągnięć małżonków z profesjonalnego uprawiania dyscyplin sportowych. Przypadające zawodnikowi świadczenia pieniężne lub rzeczowe, ustalone w kontrakcie sportowym, należy mianowicie uznać za dochód z działalności zarobkowej innej niż pracownicza, w znaczeniu przyjętym w unormowaniu art. 31 § 2 pkt. 1 k.r.o. Różnego rodzaju premie, nagrody wypłacone zawodowemu sportowcowi przez drugą stronę kontraktu za jego wyróżniające się dokonania objęte zakresem umowy powinny być traktowane jak dochód z działalności zarobkowej, będący odpowiednikiem tzw. premii czy nagród pracowniczych. Natomiast nagrody, gratyfikacje za określone osobiste osiągnięcia przyznane zawodnikowi trzeba uznać za składniki jego majątku osobistego. Nie są bowiem świadczeniami przypadającymi zawodnikowi za wykonanie kontraktu, który wyznacza ramy jego sportowej działalności zarobkowej. Zarówno w przypadku nagród przewidzianych przez Polski Komitet Olimpijski, jak i przez „R.I.” Sąd Apelacyjny winien określić ten sam rodzaj przynależności majątkowej. Różnicowanie przez ten Sąd istoty wypłaconych z tego tytułu nagród przez Polski Komitet Olimpijski i przedsiębiorstwo „R.I.” jest nieuzasadnione, gdyż w obu przypadkach chodziło o działalność sportową zawodową, nieamatorską, którą z pewnością można określić działalność powoda i zdobycie przez niego medalu olimpijskiego.

Powód zaskarżył wyrok Sądu Apelacyjnego skargą kasacyjną poprzez zakwestionowanie nagrody za osobiste osiągnięcie jako składnika majątku osobistego powoda, opierając się na zarzucie naruszenia art. 33 § 1 pkt. 8 w związku z art. 31 k.r.o.; art. 65 § 1 i 2 k.c. poprzez niewłaściwą wykładnię postanowień kontraktu pomiędzy powodem a przedsiębiorstwem „R.I.”, wyrażającą się w pominięciu dwoistości charakteru prawnego postanowień umownych; oraz art. 73 § 2 w związku z art. 58 § 3 k.c. w związku z art. 47 k.r.o. poprzez przyjęcie, że doszło do podziału majątku wspólnego umową w formie pisemnej³.

IV. Przedmiotem analizy Sądu Najwyższego było m.in. ustalenie czy nagrody za osobiste osiągnięcia jednego z małżonków, zgodnie z treścią art. 33

³ Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 maja 2013 r., I CSK 515/12.

pkt. 8 k.r.o., wchodzi w skład majątku wspólnego małżonków (dorobkowego) czy stanowiły majątek osobisty (odrębny) powoda.

Analizując znaczenie użytego w tym przepisie określenia „osobiste osiągnięcia”, obie strony powołały postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 marca 1975 r., III CRN 3/75 (OSPika 1976, nr 9, poz. 174)⁴, zgodnie z którym nagrodami za osobiste osiągnięcia są nagrody naukowe, artystyczne, literackie i techniczne oraz nagrody uzyskane na konkursach. Konkursach w znaczeniu zewnętrznym, niezależnie od stosunku pracy, wykonywania pracy. Nie są natomiast nagrodami w tym sensie świadczenia pieniężne w postaci specjalnego dodatkowego wynagrodzenia, takie jak tzw. trzynasta pensja czy wynagrodzenie za dodatkową pracę i innego rodzaju premie, jakie może otrzymać pracownik, tzw. nagrody specjalne. Trzeba podkreślić, że ze względu na kontekst historyczny tego orzeczenia oraz na zwięźlenie w nim problematyki jedynie do stosunków pracowniczych – może ono mieć dla rozpoznawanej sprawy znaczenie jedynie pomocnicze. Na podkreślenie zasługuje jednak stwierdzenie zawarte w uzasadnieniu, że nagroda za osobiste osiągnięcia „musi być związana ze szczególnym wysiłkiem twórczym lub uzdolnieniem”. Zakresu zastosowania art. 33 pkt. 8 k.r.o. nie można ograniczać do osiągnięć tylko twórczych (naukowych, artystycznych, literackich, technicznych), zaliczyć do nich należy również osiągnięcia sportowe.

Istotne w przedmiotowej sprawie jest zdefiniowanie znaczenia pewnych terminów. Czym jest „nagroda” i czym są „osiągnięcia osobiste”, aby móc sprecyzować czy działanie powoda mieści się w granicach art. 33 pkt. 8 k.r.o. „Nagroda” określana jest jako „wartościowy przedmiot, suma pieniędzy itp. będące wynagrodzeniem za jakieś osiągnięcia (...)”. Jednocześnie zwracając uwagę na definicję pojęcia „nagradzać – nagrodzić” odnajdujemy określenie „przyznawać komuś nagrodę, także: obdarzać czymś co daje satysfakcję. Nagrodzono go medalem olimpijskim”⁵. Wyraz „osobisty”, zgodnie z objaśnieniami zawartymi w słowniku języka polskiego oznacza: 1. „dotyczący jednej określonej osoby; będący jej własnością, cechą, prywatny” oraz 2. „dokonany bezpośrednio przez daną osobę, własnoręcznie, we własnej osobie”⁶. Nie budzi

⁴ Postanowienie Sądu Najwyższego z 24 marca 1975 r. (III CRN 3/75): Nagrodami za osobiste osiągnięcia, o jakich mowa w art. 33 pkt. 9 k.r.o., są nagrody za pracę twórczą, a więc nagrody naukowe, artystyczne, literackie, techniczne, nagrody uzyskane na konkursach. Nie są natomiast nagrodami w tym sensie świadczenia pieniężne w postaci specjalnego dodatkowego wynagrodzenia, takie jak tzw. trzynasta pensja, należności za sporządzenie bilansu, wynagrodzenie za dodatkową pracę i innego rodzaju premie, jakie może otrzymać pracownik (np. za oszczędność paliwa, materiału, produkcję bez braków), czyli pracownicze nagrody specjalne.

⁵ E. Dereń, E. Polański, *Wielki słownik języka polskiego*, Krakowskie Wydawnictwo Naukowe, Kraków 2012.

⁶ *Słownik współczesnego języka polskiego*, red. B. Dunaj, t. 1, Warszawa 1999.

wątpliwości, że żadne z przedstawionych dwóch znaczeń wyrazu „osobisty” nie determinuje wniosku, iż osiągnięciami osobistymi są jedynie osiągnięcia w danej dziedzinie wyjątkowe. Osiągnięcia tłumaczone są jako „to, do czego się doszło własną pracą, wysiłkiem; co zostało osiągnięte, uzyskane”⁷ lub jako „wybitny wynik, sukces”. W dokonanych wyjaśnieniach według terminologii nie można w sposób jednoznaczny wskazać rodzaju dziedziny, która warunkuje osiąganie wyjątkowych wyników. Takowe osiągnięcie jest zdeterminowane osobistymi uzdolnieniami i umiejętnościami, posiadaną wiedzą, sprawnością intelektualną lub fizyczną, przy czym osiągnięcia te mogą być uzyskiwane w ramach działalności zarobkowej lub poza nią⁸. Nie wyklucza to zatem osiągnięć sportowych, takie też mogą mieć charakter wyjątkowy. Ze swej istoty zdarzają się wyjątkowo i możliwe są do uzyskania jedynie przez nieliczne, wybitne jednostki.

Aby w sposób precyzyjny dokonać analizy zagadnienia i przynależności otrzymanych przez powoda środków finansowych, na podstawie wzajemnej umowy sponsorskiej należy podzielić przedmiot niniejszej umowy na trzy kategorie⁹. Dwie z nich stanowiły świadczenia pieniężne, a trzecia rzeczowe. Wśród dwóch pierwszych było wynagrodzenie podstawowe w zamian za reklamowanie wyrobów sponsora. Na podstawie załącznika do umowy – odzież i obuwie sportowe oraz „nagrody za osiągnięcia sportowe”. Reklamowanie wyrobów sponsora można uznać za działalność zarobkową sponsorowanego, której dotyczy m.in. przepis art. 31 § 2 pkt. 1 k.r.o, co należy zaliczyć do majątku wspólnego małżonków. Świadczenia rzeczowe natomiast (odzież i obuwie sportowe) powinny zostać zaliczone do majątku osobistego sponsorowanego zawodnika, jako przedmioty majątkowe służące wyłącznie do zaspokajania jego osobistych potrzeb (art. 33 pkt. 4 k.r.o.). Ostatnia grupa to świadczenia pieniężne za osiągnięcia sportowe sponsorowanego, nazwane nagrodami, których nie można uznać za świadczenia wzajemne. Dwie pierwsze grupy mają na celu reklamowanie, przez co podwyższenie sprzedaży produktów sponsora. Podstawą umowy zawartej przez przedsiębiorcę z Robertem K. były jego dotychczasowe sukcesy sportowe, stwarzające sponsorowi perspektywy na korzystne reklamowanie jego wyrobów przez sponsorowanego sportowca. Nie ulega wątpliwości, że uzyskanie „najwyższego lauru sportowca” i związane z tym wzrost popularności olimpijczyka oznacza zwiększenie prawdopo-

⁷ *Praktyczny słownik współczesnej polszczyzny*, red. H. Zgólkowa, Poznań 2000.

⁸ M. Nazar, *Glosa do wyroku SN z dnia 23 maja 2013 r., I CSK 515/12, OSP 2014/3*. „Rozdzielne i opiekuńcze prawo – ustrój wspólności ustawowej – majątek osobisty małżonków – nagroda wypłacona sportowcowi w ramach umowy sponsorskiej za zdobycie medalu olimpijskiego”.

⁹ *Ibidem*.

dobieństwa wzrostu sprzedaży reklamowanych przez niego produktów oraz stopnia rozpoznawalności firmy sponsora, mogąc przy tym korzystnie wpłynąć na wizerunek danego przedsiębiorcy. Uzyskanie przez sponsorowanego wyjątkowego wyniku sportowego, dzięki kojarzeniu sukcesu sportowca ze sponsorem, pozwala więc na zwiększenie możliwości realizacji zasadniczych celów, dla których przedsiębiorca angażuje się w sponsorowanie działalności sportowej¹⁰. W związku z powyższym zwiększa się także wartość świadczenia sponsorowanego sportowca. Warto w tym miejscu zwrócić uwagę, że – jak wskazuje się w literaturze – wartość wizerunku sportowca po sukcesie odniesionym przez niego w mistrzostwach świata lub na igrzyskach olimpijskich często wzrasta nawet kilkukrotnie¹¹.

Nagroda w postaci świadczenia pieniężnego, otrzymana przez powoda z tytułu załącznika do umowy sponsorskiej, nie stanowi majątku wspólnego małżonków, gdyż jest to gratyfikacja znaczących osobistych osiągnięć sponsorowanego, wg. art. 33 pkt. 8 k.r.o. nie są to dochody ze sponsorowanej działalności zarobkowej. Stąd interpretacja, że nagroda wypłacona przez sponsora sportowcowi za zdobycie medalu olimpijskiego stanowi jego majątek osobisty jest w pełni uzasadniona.

Mimo oświadczeń woli powoda¹² i wyrażenia przez niego zgody na przeznaczenie otrzymanych świadczeń pieniężnych z nagród na certyfikaty depozytowe, nie stanowi to o przekształceniu ich z majątku osobistego, jakim były od otrzymania, w majątek wspólny małżonków. Nie warunkuje tego fakt, że dysponentem tychże środków była małżonka powoda, która pozostawała w posiadaniu umowy, gdyż to ona podpisywała ją z domem maklerskim na zakup certyfikatów, zaś powód jedynie posiadał pełnomocnictwo do dysponowania rachunkiem. Dodatkowym motywem w niniejszej sprawie mogą być względy słusznościowe przemawiające za tym, aby nagrody, uzyskane

¹⁰ A. Lutkiewicz, *Glosa do wyroku SN z dnia 23 maja 2013 r.*, I CSK 515/12, „Rodzinne i opiekuńcze prawo – ustrój wspólności ustawowej – majątek osobisty małżonków – nagroda wypłacona sportowcowi w ramach umowy sponsorskiej za zdobycie medalu olimpijskiego”.

¹¹ M. Datko, *Sponsoring sportowy*, [w:] *Marketing sportowy. Szanse. Możliwości. Zagrożenia. Korki*, red. H. Mruk, Poznań 2003.

¹² Tak też: *Postanowienie Sądu Najwyższego z 2 marca 2012 r.* II CSK 363/11. „O zaliczeniu poszczególnych przedmiotów majątkowych do majątku wspólnego lub majątku osobistego (odrębnego) małżonków nie decydują złożone przez nich oświadczenia, że nabywany przedmiot wchodzi w skład określonej masy majątkowej, gdyż samo takie oświadczenie – w razie pozostawania małżonków w ustroju małżeńskiej wspólności ustawowej – nie może stanowczo wyłączać skutków wynikających z przepisów art. 31–34 k.r.o. Przynależności konkretnego przedmiotu majątkowego do majątku wspólnego albo osobistego nie może zatem przesądzać ocena przez sąd przesłanek sposobu wyrażania woli osoby dokonującej czynności prawnej, ani przesłanek tłumaczenia oświadczeń woli oraz badania zgodnego zamiaru stron i celu umowy”.

przez małżonka poza jego normalną działalnością zawodową, stanowiące wynik jego dodatkowego wysiłku i przy wykorzystaniu osobistych, szczególnych umiejętności małżonka, stanowiły jego majątek osobisty¹³.

Sąd Najwyższy w tym stanie ustalił, że o zaliczeniu poszczególnych przedmiotów majątkowych do majątku wspólnego lub majątku osobistego małżonków nie decydują złożone przez nich oświadczenia, że dany przedmiot wchodzi bądź nie w skład określonej masy majątkowej. Takie samo oświadczenie nie może stanowczo wyłączać skutków wynikających z przepisów art. 31–34 k.r.o. Tak więc, wbrew stanowisku Sądu Apelacyjnego, zawarte w porozumieniu stron z dnia 28 lutego 2009 r. oświadczenie, że certyfikaty depozytowe wchodzi do ich majątku wspólnego nie wywołało skutku materialnoprawnego. Osiągnięcie takiego skutku byłoby możliwe, gdyby powód złożył oświadczenie o rozporządzeniu określonym składnikiem swojego majątku odrębnego (osobistego) „w postaci przeniesienia go na rzecz majątku wspólnego”. Takiego oświadczenia nie ma ani w tym porozumieniu, ani w umowie notarialnej z dnia 22 kwietnia 2009 r. o zniesieniu wspólności majątkowej i ustanowieniu ustroju rozdzielności oraz o częściowym podziale majątku wspólnego. Oznacza to, że jak trafnie przyjął Sąd Okręgowy – kwota 120.000 zł, odpowiadająca wartości spornych certyfikatów, stanowi majątek osobisty powoda.

V. W świetle przeprowadzonych rozważań należy dojść do wniosku, że Sąd Najwyższy słusznie uwzględnił skargę kasacyjną powoda. Zaskarżony wyrok należało uchylić i oddalić apelację (art. 398¹⁶ k.p.c.). Dokonując podsumowania powyższej analizy dochodzimy do wniosku o niedopuszczalności wyłączenia przez małżonków zastosowania art. 31 § 1 i art. 33 k.r.o. przez dokonanie wydatku z majątku wspólnego małżonków na ich majątki osobiste albo z majątków osobistych na majątek wspólny, poprzez przejście nabywanego przedmiotu do innej masy majątkowej niż ta, z której w całości pochodziły środki wydatkowane na jego nabycie.

W mojej opinii ustalenia dokonane przez Sąd Najwyższy nie budzą większych wątpliwości w niniejszej sprawie. Zasadnicza kwestia została określona w sposób precyzyjny i dokładny po wnikliwej analizie stanu faktycznego, dokonanych między stronami ustaleń, zawartych umów oraz analizie przepisów kodeksu rodzinnego i opiekuńczego. Nie sposób przyjąć innych, niżeli dokonane przez Sąd Najwyższy, ustaleń. Nagroda otrzymana przez sportowca Roberta K. powinna podlegać zaliczeniu do majątku osobistego nagrodzo-

¹³ M. Goettel, *Majątek odrębny małżonków*, Szczytno 1986; podobnie M. Nazar [w:] *System prawa prywatnego. Prawo Rodzinne i opiekuńcze*, t. 11, red. T. Smyczyński, Warszawa 2009.

nego, ponieważ została mu przyznana za osobiste osiągnięcia w znaczeniu przyjętym w przepisie art. 33 pkt. 8 k.r.o. Owa nagroda była wynikiem wysiłku oraz uzdolnień nagrodzonego. Jest to wyjątkowe i wybitne osiągnięcie uwarunkowane ponadprzeciętnym talentem i nadzwyczajnymi wysiłkami treningowymi, jak trafnie zauważył Sąd Najwyższy. Nieprzeciętność osiągnięć osobistych sportowca i gratyfikacja za nie musi być określona w sposób wyjątkowy i inny niż premia wynikająca z wykonywania pracy w ramach stosunku pracy lub innej działalności zarobkowej. Nie bez powodu była to nagroda za dodatkowe osiągnięcie w postaci zdobycia medalu olimpijskiego. W związku z powyższym, w pełni aprobuje stanowisko Sądu Najwyższego, dzieląc ugruntowany pogląd utrwalony w doktrynie¹⁴. Zgodnie z art. 31 pkt. 8 k.r.o., sporną kwestię można zaliczyć do majątku osobistego powoda jako „nagroda za osobiste osiągnięcia”¹⁵.

¹⁴ A. Dyoniak, *Ustawowy ustrój majątkowy małżeński*, Wrocław 1987, s. 168. J. Piątkowski [w:] *System prawa rodzinnego i opiekuńczego*, Ossolineum, Wrocław 1985, s. 386; M. Goettel, *op. cit.*, s. 216 i n.; M. Nazar [w:] *System prawa prywatnego...*, *op. cit.*, s. 299 i n.; tak też: M. Zuchowicz, *Glosa do wyroku SN z dnia 23 maja 2013 r., I CSK 515/12*, „Palestra” 2014, nr 7–8, s. 162–167. 1. „Wyjątkowe i wybitne osiągnięcie, jakim jest zdobycie złotego medalu olimpijskiego, jest wynikiem ponadprzeciętnego talentu zawodnika i jego nadzwyczajnych wysiłków treningowych. W związku z tym gratyfikacje otrzymane z tego tytułu w postaci nagród pieniężnych i rzeczowych należy zakwalifikować zgodnie z art. 33 pkt. 8 k.r.o. do jego majątku osobistego jako „nagrody za osobiste osiągnięcia”; 2. „Do nagród za osobiste osiągnięcia w rozumieniu [...] przepisu [art. 33 pkt. 8 k.r.o.] zalicza się [...] nagrody za osiągnięcia niemające charakteru twórczego, np. nagrody sportowe”.

¹⁵ *Nowy słownik poprawnej polszczyzny*, red. A. Miarkowski, Warszawa 2000.